

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/L. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokojence.

Zadrugarjem!

I.

XIII. redna letna skupščina Zveze nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev, ki se je vršila o Binkoštih v Sarajevu, je na podlagi referata o delu kongresa Zveze trgovcev, ki se je vršil 12. in 13. maja t. l. v Skoplju, sprejela soglasno to

resolucijo:

1.

Predstavniki 107.000 organiziranih zadrugarjev — državnih nameščencev konstatirajo in poudarjajo splošno znana dejstva, da je pojav zadrugnega gibanja zrastle iz pogrešnega in sebičnega delovanja individualističnega gospodarstva, ki je rešen vseh socialnih obzirov, teži za čim večjim dobičkom, ne ozirajoč se na dejstvo, da s tem ustvarja anarhijo na socialnem in ekonomskem polju. In samo tisti mali in gmotno slabo podprti ljudje, katerih dohodki ne morejo izdržati dobičkarških zahtev individualističnega gospodarstva in posredništva, so prisiljeni, da iščejo nov sistem za proizvodnjo in izmenjavo dobrin, da iščejo socialnejši, pravičnejši in moralno boljši sistem, ki se bo oziral na interese širokih narodnih slojev in skupnosti. Na tem polju se pojavljajo razni socialni pokreti, med katerimi je najrealnejši in najbolj upravičen pokret za združno organizacijo potrošacev. Ta pokret gre za tem, da mirnim evolucijskim potom in v popolni soglasnosti z življenjskimi interesi širokih narodnih mas omogoči čim pravilnejšo racionalizacijo proizvodnje in zamenjavo dobrin; da idealizira človeka kot poedinca, in ga podučuje, da samo v zaščiti splošnih interesov gleda tudi zaščito svojih osebnih interesov, da na ta način ustvari čim večje število zadovoljnih, zavarovanih in mirnih članov ljudske skupnosti, da bi se na ta način izognili vsem nasprotstvom razredne, verske, politične in druge narave in na ta način zagotovili miren razvoj družbi in mir med stanovi, narodi in državami. —

2.

a) Zadrugarstvo državnih uslužbencev, ki služi navedenim ciljem, a dela na čistih zadrugnih načelih, je prisiljeno, da najodločneje zavrne vse očitke kongresa Zveze trgovcev, ki se nanašajo vobče na delo nabavljalnih zadrug, a zlasti na delo nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev.

Kongres trgovcev je bil soglasnega mišljenja, da zadruga drž. uslužbencev uživajo ogromne privilegije in da so neupravičeno favorizirane v škodo privatne trgovine. Posebno se je podčrtavalo, da uživajo naše zadruga ugodnost oprostitve plačevanja davka, davčnih doklad in taks in da plačujejo polovično ceno za prevoz blaga po državnih železnicah.

Vsi ti očitki in pritožbe trgovcev so brez stvarne podlage. Sprememba člena 76 zakona o neposrednih davkih, s katerim se oproščajo zadruga plačevanja davka, je vezana na take pogoje, da jih zadruga ne morejo izpolniti. Zato se mora smatrati kot gotovo dejstvo, da bo večina zadrug državnih uslužbencev morala plačati davek. — Ugodnost polovične cene za prevoz blaga na drž. železnicah je zavarovana našim zadrugam v členu 79 zakona o zadrugah drž. uslužbencev, toda ta določba zakona še do danes ni izvedena. Oprostitev plačevanja poštne ceno za naše zadruga izgubile pred dvema letoma.

Od vsega tega je torej ostala neokrnjena samo ena ugodnost in to je

oprostitev plačevanja taks na prošnje in vloge na državna oblastva. Finančni efekt te ugodnosti pa je tako minimalen, da sploh ne pride v obzir.

Ta dejanski stan je dobro znan trgovcem, a posebno njihovim združenjem in zvezam, vendar se le poslužujejo takih neresničnih argumentov za boj proti zadrugarstvu.

b) Zadrugarji — državni nameščenci najodločneje zavračajo od sebe in svojih zadrug trditve, poudarjeno na kongresu trgovcev, da se po zadrugah vnaša v našo državo tuj kapital. Zadrugarstvu drž. uslužbencev do danes nikdar ni bil potreben tuj kapital. Razen tega je znano dejstvo, da je zadrugni kapital najbolj siguran v narodnem pogledu in da niti v najtežjih razmerah ne beži iz svoje domovine, medtem ko pri drugih kapitalih tega ni opaziti.

c) Zadrugarji — državni uslužbenci najenergičneje zavračajo trditve, ki se je čula na kongresu trgovcev, »da je upravičen strah, da se zadrugarstvo prelevi v antirežimski instrument, s katerim bodo neprijatelji današnjega obstoječega reda finančno stalno škodovali državi.«

č) Državni uslužbenci - zadrugarji obžalujejo, da je kongres trgovcev v Skoplju oprl celokupno svojo kritiko zadrugnega sistema in zadrugnega dela na vobče neresnične in neosnovane trditve.

3.

Na podlagi povedanega skupščina Zveze nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev:

a) **apelira** na vse merodajne faktorje in na javnost, da se taki neosnovani in zlonamerni napadi na zadrugni pokret preprečijo v interesu našega naroda in države;

b) dalje **apelira** na vse zadrugarje, zadruga in zadrugne zveze kraljevine Jugoslavije, da se čim tesneje strnejo v obrambi zadrugnih idealov in napredka svojih zadrug in to vse v korist malih ljudi, tistih, na katere vedno apelirajo, kadar je treba doprinesiti žrtve za obrambo naših narodnih idealov, in kateri so zmerom pripravljeni, da te žrtve tudi doprinesejo, kadar to od njih zahtevata kralj in domovina.

II.

Predstavniki 107.000 zadrugarjev - državnih uslužbencev, zbrani na redni letni skupščini svoje matice — Zveze nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev v Sarajevu, po izčrpnem vsestranskem razpravi o gmotnem položaju državnih uslužbencev in o značaju in važnosti njihovih zadrug kot gospodarskih ustanov, ki znatno olajšujejo njihovo slabo gmotno stanje,

ugotavljajo:

1. Da je zakonodajalec, ustvarjač pravnega in gmotnega podlaga za ustanavljanje zadrug drž. uslužbencev, imel jasno željo, da stvari iz zadrug državnih uslužbencev postane zadrugni organizem — zvezo, ki naj s pomočjo države prevzame nase ogromno nalog, da državnim uslužbencem nadoknadi z zadrugno samopomočjo tisti primanjkljaj v njihovih dohodkih, ki ga jim država kot poslodajalka ne more dati iz svojih rednih dohodkov. Zadrugno gibanje drž. uslužbencev po zamisli zakonodavca samega ni imelo za cilj zaščiti samo zasebne koristi zadrugarjev, temveč je imelo za cilj, da na svoja ramena vzame tudi del javnega bremena, katerega bi sicer morala nositi država;

2. da je država kot kompenzacijo za te usluge, katere ji izkazujejo za-

druga drž. uslužbencev, prevzela nase moralno obvezo, da podpira zadrugarstvo in mu pomaga do napredka. V to svrhu predvidevazakon o zadrugah drž. uslužbencev neke olajšave, utemeljene v tem zakonu.

3. da je zadrugarstvo državnim uslužbencem neobhodno potrebno in da je v interesu države same in pravičnega poslovanja njene uprave, da se olajšave, določene v zakonu o zadrugah drž. uslužbencev, oživotvorijo.

Na podlagi navedenih ugotovitev je skupščina soglasno sklenila, da prosi kraljevsko vlado:

1. da se ukine § 11 zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o neposrednih davkih;

2. da se nujno izda tolmačenje, da se tarifna postavka 34 taksne tarife ne nanaša na zadruga drž. uslužbencev pri njihovem poslovanju z zadrugarji.

3. da se na zadruga drž. uslužbencev, njihovo Zvezo in njihove ustanove ne nanaša obrtni zakon;

4. da se člen 79 zakona o zadrugah drž. uslužbencev oživotvori;

5. da se spremeni § 264 zakona o uradnikih in § 253 zakona o državnem prometnem osebjem tako, da se za terjatve zadrug državnih uslužbencev more državnim uslužbencem — zadrugarjem staviti prepoved do 50% njihovih dohodkov (razen družinskih drag. doklad) in to ali po sodni poti ali po njihovem prostovoljnem pristanku ali po predpisih člena 56, točka 6 in 7 zakona o zadrugah drž. uslužbencev;

6. da se zadrugam drž. uslužbencev povrne pravo na brezplačno poštino v medsebojnem prometu med zadrugami in njihovo Zvezo;

7) da se stavijo Zvezi na razpolago sredstva iz njegovega depozita.

Skupščina pričakuje, da bodo njene, po zakonu osnovane želje in zahteve naletete na pravo razumevanje in povoljno rešitev in da bo kr. vlada dokazala, da razume, da čeni in hoče nagrajati požrtvovalno delo svojih najspodobnejših in najvernejših sodelavcev na polju narodne in gospodarske konsolidacije naše domovine.

Upokojenci in pogodbene službe

Sarajevski »Glasnik penzionera« je objavil sledeči člančič:

»Skoro vsak dan beremo v raznih listih želje poklicanih in nepoklicanih, naj se upokojenci izženo iz služb — in to ne samo iz državnih in samoupravnih uradov, temveč naj se popolnoma kot stara ropotija brez vrednosti postavijo v ropotarnico. Pri teh predlogih se prav nič ne ozirajo na položaj posameznih upokojencev, v katerega so zašli zaradi našega povojnega razdirjanega političnega stanja, kakršno so politično - strankarske strasti vzdrževale prav do 6. januarja 1929.

Tedaj je le malokdo mislil na državni proračun, na sposobnost in mladost državnih uslužbencev, potrebe posameznega urada v pogledu dela in produktivnosti, ker so tedaj zasedali strankarski odbori in stavliali predloge glede oseb, ki jim niso prijale. Take nesrečneže so navzlic vsem njihovim vrlinam pometali na ulico — nekatere brez vsega, druge pa, ki so imeli nad 10 let službe, z malenkostno pokojnino. Strankarski priganjači so imeli najmočnejši vpliv v dobi pogubonosnih političnih strasti, izhajali so pa po večini iz vrst najnevarnejših elementov.

Da je ta trditev kruto resna, vidi mo danes, ko mnogi od teh ljudi sede

III.

Skupščina Zveze v svesti si težke situacije, v katero je dovedeno zadrugarstvo državnih uslužbencev s tem, da je izgubilo vse olajšave, na katere ima pravico po pozitivnih zakonih, a upoštevajoč tudi borbo, v katero jo silijo trgovci po svojih združenjih, zvezi in zbornicah, in vodena po čistih zadrugnih načelih, je soglasno sklenila, da se pozovejo vse zadruga:

1. da tudi v bodočnosti — kakor do sedaj — omeje svoje poslovanje samo na svoje člane, ker odstop od tega osnovnega zadrugnega načela zadrug pomeni navadno trgovsko poslovanje in izgubi vsako idejno zvezo z zadrugnim gibanjem in zadrugnimi načeli;

2. da polagajo največjo pažnjo na zbiranje lastnih sredstev vseh oblik (deleži, fondi; stalna, navadna in dečja štednja; garantne vloge itd.), ker je to najboljša pot za ustvarjanje zdravih, samostojnih in za življenje sposobnih zadrug;

3. da svoje poslovanje usmerijo v vseh podrobnostih po načelu moderne racionalizacije, ker je to edina pot, da uspešno kljubujejo konkurenci zasebne trgovine in da se zavaruje napredek zadrugarstva državnih uslužbencev;

4. da nabavljalne zadruga brez pomišljanja in oklevanja s polnim zaupanjem v dober uspeh pristopijo k skupnim nabavkam blaga preko Zveze in zlasti, da nabavljajo moko iz zadrugnih mlinov;

5. da se male nabavljalne zadruga pretvorijo v prodajalne velikih nabavljalnih zadrug, ker je praksa po vsem svetu pokazala, da je ta sistem organizacije nabavljalnih zadrug mnogo racionalnejši in sposobnejši za dosego postavljenega cilja;

6. da izvedejo čim popolnejše sodelovanje med kreditnimi in nabavljalnimi zadrugami tako, da se čimprej potom kreditnih zadrug omogoči nabavljalnimi zadrugam, da poslujejo po načelih poštenih ročdalskih pionirjev, kreditiranje zadrugarjem naj se pa prepusti v vseh primerih kreditnim zadrugam.

po sodnih zaporih, obremenjeni z najtežjimi zločini, medtem ko so svojčas imeli moč, da so najodločnejšega akademsko izobraženega uradnika z 20. leti in več dostojnega življenja in službovanja mogli spoditi iz službe, brez preiskave in dokaza krivde.

Naša javna služba še danes pogostoma pogreša praktične in ekspeditivne uradnike, ker so znane politične strasti pred 6. januarjem 1929 privedle v državno službo mnogo oseb, ki se v mladih letih niso pripravile niti v šolah, niti v praksi za javno službovanje.

Če vse to vemo, nas preseneča splošna zahteva, naj se sposobni in neomadeževani ljudje, katerim je bila storjena velika krivica, s tem, da so bili pred odsluženjem predpisanih let proti svoji volji in brez krivde poslani v pokoj, sedaj še izključijo od možnosti pogodbene zaposlitve v državnih in samoupravnih uradih.

Pri zaposlitvi upokojencev bi se bilo treba ozirati na to, da se izključijo samo tisti, ki so bili upokojeni s polnimi službenimi leti, dalje tudi tisti, ki so bili kazensko upokojeni in končno vsi, ki imajo nad 2500 Din pokojnine na mesec, pa nimajo otrok ali staršev, za katere bi morali skrbeti.

Učiteljske zadeve

Učiteljstvo sreskih društev Jugoslovanskega učiteljskega združenja za srez Ljubljana-mesto, Ljubljana-vzhodni del, Ljubljana-zahodni del, Litija in Kamnik, je zborovalo dne 19. maja 1934 v Ljubljani, in je k najaktualnejšim vprašanjem, ki zadevajo učiteljski stan zavzelo stališče, izraženo v posebni resoluciji, iz katere povzemamo nekatere najvažnejše točke.

Učiteljstvo pozdravlja akcijo vlade za **namestitve nezaposlenih učiteljskih abiturientov** s čimer so se deloma izpopolnila številna izpraznjena učiteljska mesta. Želi pa, da se ta akcija nadaljuje, dokler ne bodo vsa prazna učiteljska mesta zasedena, pri čemer naj se po socialnih in učnih vidikih vpoštevata tudi **ženski naraščaj**.

Glede nujno potrebne takojšnje spremembe oziroma ukinitve **uredbe o znižanju prejemkov** odobravajo zborovalci stališče odbora ljubljanske sekcije JUU in ga pozivajo naj zastavi vse sile, da se uredbe nemudoma izpremenijo na socialno pravičnejši podlagi.

Ob priliki **sistemizacije** učiteljskih mest naj se doseže, da se bo sistemizacija izvedla po banovinah za vsako zvanje posebe in naj se število sistemiziranih mest v posameznih skupinah točno z odstotkom določi. Le na ta način bo omogočen neoviran razvoj šolstva. Vsakemu učitelju naj se po dovršenih 28. službenih letih omogoči **napredovanje** v V. položajno skupino brez vsakih drugih pogojev. Učiteljem ženskih ročnih del naj se določi zvanje, šolskim upraviteljem pa prizna poseben položaj neposrednih starešin. Hkrati naj se izvede tudi sistemizacija

službenih mest po šolah, oziraje se na razrede, na upraviteljska mesta, na mesta učiteljev in učiteljic, veroučiteljev in pripravnikov.

Ko bo sistemizacija izvršena, naj se spet prizna učiteljstvu stalnost na službenem mestu, kar je v interesu prosvete, šole in učiteljskega stanu neobhodno potrebno. Uveljavi naj se načrt JUU o **nameščanju in premeščanju učiteljstva**, ker je sedanje stanje v tem pogledu za učiteljstvo nevzdržno in so učitelji izpostavljeni najrazličnejšim vplivom od raznih strani.

Prav tako nujna je tudi **ureditev disciplinskega postopka** za učiteljstvo, ki je doslej zapostavljeno za ostalim drž. uslužbenstvom, za katero je v uradniškem zakonu določen popolnoma sodoben in pravniško izdelan disciplinski postopek. Zato je treba načela disciplinskih predpisov iz uradniškega zakona raztegniti tudi na učiteljstvo in uvesti zanje posebna banovinska in osrednja učiteljska disciplinska sodišča. Tako bo odpravljeno nemogoče stanje, v katerem se učiteljstvo osnovnih šol danes nahaja, ker niti ne ve, kdo in kdaj ga toži in ker nima pravice do vpogleda v obtožbo, niti nima pravice do branitelja in ne do razprave, niti do priziva. Zato se v tem pogledu čuti učiteljstvo prikrajšano in napram drugim panogam državnih nameščenecv nezavarovano.

Glavni odbor JUU naj se takoj skliče na sejo, ki naj razpravlja o navedenih važnih zadevah, pri čemer naj se razčisti položaj v organizaciji, da se doseže popoln sporazum, ki je potreben za pravilno in nemoteno delovanje organizacije in za napredek in razvoj učiteljskega stanu.

Zborovanje železniških uradnikov

V drugi polovici marca se je vršil v Ljubljani redni občni zbor ljubljanske oblastne uprave Združenja železniških uradnikov. Občni zbor je bil prav lepo obiskan. Vršil se je v znamenju 25 letnice organizacije. L. 1908. so nekateri zavedni slovenski uradniki v Trstu ustanovili »Društvo jugoslovanskih železniških uradnikov«, kateremu je bil prvi predsednik gosp. Ivan Zorec. To društvo je tudi kmalu po ustanovitvi pričelo izdajati svoje glasilo, ki se je imenovalo »Časopis jugoslovanskih železniških uradnikov«. Današnji »Glasnik železn. činovnika« je njegov naslednik.

Iz tajniškega poročila je razvidno, da v minilem poslovnem letu društveno delovanje sicer ni doseglo uspehov, kar spričo razmer in gospodarske krize ni čudno. Pač pa je organizacija v mnogih manjših zadevah z uspehom posredovala pri odločujočih činiteljih.

R. A. EDON:

V tretje gre rado

Bilo je nekega ponedeljka, tako nekako ob desetih dopoldne. Sonce je obsipalo z žarečimi žarki mesto St. Louis in široki, leni Mississippi. V modni veletrgovini Kingbay na Oliver-Street 329 se je dogodilo nekaj čudnega.

Pred marmornimi vrati cvetoče veleprodajalne je obstal mal luksuzni avto. Šofer je pomagal iz vozila majhnemu debelemu gentlemanu. Pihaje in vzdihovaje — zakaj vročina je bila res huda — je Mr. Leverson stopil v pisarno, ki je bila v tretjem nadstropju. Predstavil se je lastniku modne veletrgovine, ki ga je zelo prijazno sprejel, zakaj prišlec je doslej vselej kupoval na debelo in plačeval sproti — z dobrimi čeki.

»Prav, Mr. Leverson«, je povprašal si volaši širokopleči Mr. Kingbay, »pariški modeli vas ne bi zanimali? Dam vam jih po posebno nizki ceni. Vaša korist bo, če takoj uredite.«

Debeli se je rahlo nasmešnil: »No, pa udarim.« Slišalo se je skoro kot vzdih iz zadrege. »Moji podeželski odjemalci so prav številni, toda to pot mi pa res morate postaviti najnižjo ceno. Moji čeki so zmerom kriti.« Z desnico je malomarno pokazal skozi visoko okno na banko, ki je stala onstran ceste.

Gospodar je bil z znak pritrdila naglo priklinal in si prižgal smotko, ponudil gostu cigarete v srebrni skrinjici in mu postregel z ognjem. Nekaj časa sta oba ka-

Odbor si je izvolil tri referente in sicer za gospodarske, strokovne in človekoljubne zadeve, ki so na odborovih sejah poročali o svojem delovanju. Združenje je priredilo uspel izlet v Južno Srbijo, ustanovilo krajevno društveno upravo v Mariboru, in priredilo več poučnih predavanj za člane. Z osrednjim odborom organizacije je ljubljanski odbor bil v tesnih stikih in se udeležil tudi deputacije pri prosvetnem ministru. Med letom je pristopilo 24 članov, odstopilo jih je pa pet, tako da šteje danes ljubljanski oblastni odbor 354 članov. Odbor je imel 18 sej, rešil 430 dopisov in priredil dva družabna večera.

Iz blagajniškega poročila je razvidno, da vplačevanje članarine kaže prav lepo sliko. Podporni sklad, ki je bil lani ustanovljen, je dosegel že lepe uspehe. Isto velja tudi za pogrebni sklad. Izdatkov je imelo društvo nad-

dila in molčala. To je bil njun običaj, preden sta pričela poslovno dirko.

»Ste si že ogledali nove modele, Mr. Leverson?« je domačin živčno prekinil molk. Prestrašeno je pogledal odjemalca. »Halo! Kaj pa vam je?« je vprašal in potrepil spečega moža po tolstem ramenu. »Vročina je res huda, Mr. Leverson, zelo huda«, je smeje se ponovil, ko se mu je končno le posrečilo, da ga je predramil. »Človek bi najrajši kar zaspal...«

»Saj ne spim, le premišlujem«, je zamomljal Mr. Leverson in zagnal ugaslo cigareto v pepelnik. »Zavidam vas za vaše podjetje. Kakor sem se že imel v zadnjem letu priliko prepričati, gre prav dobro.« — Zvito mu je pomežiknil: »Koliko pa hočete zanj?«

Mr. Kingbayu se je zdelo, da ni prav slišal. »Naši modeli so zelo poceni.« »Ni mi za modele«, je zastokal debeluh in si popravljal zlato obrobljene naočnike, ki so mu že skoro zlezli z nosa. »Obogateli ste s tem podjetjem. Čas bi bil, da pričnete to bogastvo lepo v miru uživati.«

Mr. Kingbay je posluhnil. Na njegovem, širokem, koščnem obrazu se mu je zrcalila osuplost. »Ugenili ste moje bolečine. Najrajši bi izpregel in ostal ves dan pri ženi. Saj veste, imam majhno posestveč v bližini St. Louisa, toda« — očitno se je obotavljal — »človek bi rad še naprej služil denar, ga ne bi hotel izpustiti iz rok in tako čepi ves dan v pisarni in si kopiči zaslužek na zaslužek.«

»Prav lepo, mlado ženo imate. Well, svoje žene človek ne bi smel prepuščati dolgočasju, ljubi Kingbay. Saj vam ni tre-

30.000 Din. — Organizacija je iskala stike in možnosti za vzajemno sodelovanje z drugimi železničarskimi društvi z namenom, da bi se ustanovila zveza strokovnih in železničarskih organizacij. Ta akcija še ni zaključena, ker se niso vse organizacije odzvale pozivu.

Pri volitvah so bili izvoljeni z vzklikom odborniki s predsednikom g. W. Haszlażkiewiczem na čelu. Nato so zborovalci sprejeli več predlogov, ki se pošljejo osrednjemu odboru, da jih predloži na pristojna mesta kot težnje celokupne organizacije. Med temi predlogi so nekateri, ki bodo zanimali tudi naše bralce drugih strok:

Značaj eksekutivnega osebja naj se prizna tudi prometnim uradnikom, načelnikom postaj in njihovim pomočnikom ter predstojnikom prometne službe, oddelkov in kurilnic.

Napredovanje po položajnih skupinah naj bo avtomatsko po doseženih najnižjih rokih, kakor je to dejansko običaj že pri mnogih drugih resortih.

Za nabavo uniform naj dobe vsi uslužbenci, ki morajo uniforme nositi, zadostno podporo, neglede na njihov čin. Kroj naj bo sličen kroju službene obleke političnih uradnikov, ker je bolj higijski in bolj praktičen, kot kroj dosedanjih uniform.

Vsem predstojnikom službenih edinic naj se nakazuje prosto službeno naturalno stanovanje, ker so primorani po službenih predpisih stanovati na kraju službovanja.

Najemnine v mariborskih hišah sklada za zidanje stanovanjskih poslopij naj se znižajo, upošteva je okol-

nost, da je Maribor v II. drag. razredu. Če bi se v bodoče znižali prejemki, naj se za isti odstotek znižajo tudi najemnine v državnih poslopih in v hišah, zidanih iz sredstev navedenega sklada. Železniškim uslužbencem, ki morajo stanovati na postajah, naj se prizna pravica do brezplačnega stanovanja, kakor je n. pr. to priznано učiteljem osnovnih šol in uslužbencem kazenskih zavodov.

Dovoljenja za potovanja v inozemstvo naj se izdajajo z enako širokogrudnostjo, kot v drugih resortih.

Izpitni za napredovanje v glavne položajne skupine, naj se odpravijo, ker se s tem možnost napredovanja uradnikom otežuje.

Glede reproducitete vozniških ugodnosti z »Jadransko plovidbo« naj se izposlujejo železniškemu osebju vsaj tiste ugodnosti, katere imajo ostali drž. uslužbenci, če se že prvotne ugodnosti ne morejo spet pridobiti.

Železniškemu uradništvu naj se omogoči napredovanje v V. položajno skupino, ker se sicer upravičeno mora čutiti zapostavljeno napram uradništvu ostalih strok.

Formalnosti ob upokojitvah so zmerom večje in se nakazilo in izplačilo pokojnine redoma zelo zavlačuje, tako da upokojenci trpe težko škodo. Te nezdruge razmere naj se čimprej odpravijo.

Končno naj osrednji odbor spremeni društvena pravila tako, da bodo mogli pristopiti k organizaciji tudi pošttni uradniki.

Sistem kaznovanja naj se omili, ker danes tudi najmanjša kazen posameznika močno zadene.

Osebna doklada orožnikov, upokojenih po 1. III. 1932.

Po določili § 127. u. z. in po določili § 113. zakona o orožnikih se mora v splošnem vsem osebnim upokojencem vzeti za osnovo osebna drag. doklada, ki jim je pripadala kot aktivnim uslužbencem ob upokojitvi.

Od tega splošnega zakonitega določila pa so po členu 8. odst. 2. uredbe o drag. dokladah drž. upokojencev z dne 14. marca 1932. (»Službeni list«, kos št. 24) izvzeti med drugim tudi orožniški naredniki-vodniki I., II. in III. razreda, naredniki in podnaredniki ter kaplari in stalni orožniki. Za te orožniške upokojence predvideva cit. člen 8 nižje osebne doklade od onih, ki so jih prejeli med aktivnim službovanjem in katere bi se morale vzeti za osnovo za odmero osebne doklade poleg pokojnine.

Določilo člena 8. odst. 2. cit. uredbe je torej popolnoma protivno zakonskemu določilu ter so s tem oškodovani omenjeni orožniki upokojenci na osebnih drag. dokladah.

V ti zadevi je ljubljansko društvo žandarmerijskih upokojencev nedavno podvzela korake z vloge, katero je finančna direkcija v Ljubljani predložila fin. ministrstvu s sledečim pojasnilom:

»Novelirani člen 113. zakona o orožnikih se glasi: »Upokojeni orožniški podčastnik, kaplar in stalni orožnik ima poleg pokojnine pravico do osebne drag. doklade, ki se odreja po istem odstotku, po katerem se odreja pokojnina od plače kot pokoj. osnove, pri čemer je jemati za osnovo osebno drag. doklado, ki je pripadala podčastniku, kaplarju in stalnemu orožniku ob upokojitvi.«

Enako določilo ima v splošnem tudi člen 8. odst. 1. uredbe od 14. marca 1932. Toda drugi odstavek čl. 8. normira izjemo glede podčastnikov in orožnikov, za katere določa kot osnovo nižjo doklado, kakor so jo imeli ob upokojitvi.

ba, da bi bili še bogatejši, kot ste že. Jaz bi namesto vas odjadril z ženo v Evropo, ji razkazal Pariz, si poiskal prvovrstno morsko kopališče in ne bi več mislil na kupčijo.«

»Saj bi«, — je Mr. Kingbay razdraženo ponavljal — »saj bi se že ravnal po vašem nasvetu, če bi bilo to le mogoče.«

»Moj nasvet je prav preprost«, je zastokal debeluh in si z rumeno svileni rutico obrisal pot s poševnega čela in koj nato s pleše, ki se mu je rdeče svetila. Voden sinje, majhne oči so se mu do brodušno smehljale iz tolstega, kakor mesec okroglega obraza. »Moj nasvet je preprost«, je ponovil in preudarno priklinal. »Poznam ljudi, ki se zanimajo za nakup vašega podjetja.«

»Ne prodam ga.«

Debeluh je z mesnato levico bobnal po mizi, kakor da mu je to čisto všeč. »Imate prav, če ste ves dan v mestu in se šele zvečer peljete k ženi na deželo.«

»Kaj vendar govorite neprestano o moji ženi?« ga je Mr. Kingbay vidno vznemirjen vprašal, prijel telefonsko slušalko in se dal zvezati s svojim posestvom na deželi.

»Halo Mary, jaz sem. Danes se vrnem že ob treh.« Iz obraza mu je bilo brati iskreno veselost, ki se je pa takoj nato umaknila grenkobi smehljaju. »Halo! Ti si ob treh zmenjena — z neko prijateljico? Dobro, je vzdihnil, »potem pa pridem torej kot po navadi, šele ob osmih k večerji.«

Odložil je slušalko in v zadregi žvečil svoj gumi.

Kakor da bi govoril sam s seboj, mu je ušlo: »Z neko prijateljico...? Imena pa ni mogla povedati?«

»Mr. Kingbay, prodajte podjetje in se končno za stalno umaknite v zakonski pokoj. Tako boste mogli biti neprestano pri svoji mladi, lepi ženi, kar ji bo gotovo zelo ljub.«

»Mar mislite —?«

»No, seveda, dolgočasje sili ženske vselej k razmišljanju. Trideset let ste starejši od žene. Mar pozabljate na to?«

Mr. Kingbay je okorno položil svojo težko roko sladko se smehljajočemu Mr. Leversonu na rame.

»Žena mi je zvesta. Kdor si upa misliti kaj drugega, s tem bom pošteno obračunal.«

Pri tem se mu je stisnila roka v pest in kakor v spodbudo je narahlo sunil gošta, kar se temu očividno ni zdelo prav nič zabavno, zakaj naglo je vstal.

»Mislim sem samo na prodajo vašega podjetja«, je pohlevno kot jagnje odgovoril. »Vaše žene ne poznam, toda slišal sem neke, da jo pogostoma vidijo z nekim gentlemanom. Mlad, čeden dečko. Zelo eleganten. Menda Francoz, ki je na letališču pravkar opravil pilotsko skušnjo. Zelite, da vam povem njegovo ime?«

»Ne.«

»Tudi prav, Mister Kingbay. Ta teden ostane še tod in šele prihodnji ponedeljek se vrnem v Nev-York. Če bi hoteli morda le prodati podjetje, vam nudim zanj — pokazal je skozi okno bančno poslopje, ki je stalo onstran ceste — »dobro čake.«

Ker pa je finančna direkcija vezana na uredbo o drag. dokladah, se orožnikom, ki so upokojeni po 31. marca 1932, predpisuje osebna draginjska doklada po členu 8., odst. 2. cit. uredbe.

Naziranje, da 2. odstavek člena 8. ne velja za one orožnike, katerim je vzeta za osnovo tudi položajna doklada, je nepravilno, ker zadnji stavek odstavka 3., čl. 8. tvori le izjemno dolo-

čilo za ta odstavek, ki določa minimum doklad ter ni v nobeni zvezi z drugim odstavkom člena 8.

Dokler ministristvo ne bo izdalo kake druge odredbe se bo predpisovala doklada po sedanjih praksi.

Na to pojasnilo je finančno ministristvo z odlokom štev. 8332/I. od 14. marca 1932. ugotovilo, da imenovana fin. direkcija pravilno postopa po uredbi št. 11330/I. od 14. marca 1932.

O našem zadrugarstvu

(Nadaljevanje.)

V prvem članku v 11. številki smo podali nekaj splošnega pregleda o poslovanju naših zadrug v letu 1933. Zelo zanimiv je pa tudi pregled o razvoju in delovanju uradniških zadrug v isti dobi po posameznih banovinah. Danes hočemo podati o tem tabelarizirani pregled. Iz tega pade takoj v oči, kako se je vkoreninila zadruga misel med našimi tovariši v raznih delih naše države. Pripomniti moramo, da tabele niso absolutno točne, ker nekatere zadruga niso predložile Zvezi pravočasno svojih letnih zaključkov. Ker so pa to skoraj izključno le male zadruga, bi se podane številke bistveno ne spremenile, tudi če bi bile še te zadruga upoštevane.

1. Nabavljalne zadruga.

Posamezne banovine so štele za drug, kolikor jih je izkazanih: 1. dravska; 12; 2. savska; 11; 3. vrbaska; 6; 4. primorska; 13; 5. drinska; 12; 6. zetska; 8; 7. dunavska; 3; 8. moravska; 3; 9. vardska; 3; 10. uprava mesta Beograd; 3. V naslednji tabeli se nahaja pod: A-številka banovine kakor sprejeto, pod: B-številka članstva, in sicer celokupno in v %, kolikor ga odpade na banovino, pod: C-znesek zaokrožen na stotine dinarjev, za kolikor so prodale zadruga blaga poprečno enemu članu, pod: Č-znesek lastnih sredstev zadrug v dotični banovini, kolikor odpade poprečno na enega člana. Med lastna sredstva smo šteli vplačane deleže in izkazane fonde.

A.	B.	C.	Č.
1.	13.819 = 20,6	5400	1120
2.	10.744 = 16	2600	750
3.	1.789 = 2,7	3200	540
4.	4.496 = 6,7	3900	460
5.	15.116 = 22,5	2300	610
6.	4.232 = 6,3	1900	260
7.	2.696 = 4	2600	240
8.	2.021 = 3,1	1300	350
9.	1.434 = 2,1	2000	450
10.	10.841 = 16,1	800	210
sk.	67.188 = 100	2800	610

»Pa za moje pariške modele se ne zanimate, Mr. Leverson?«

»Kmalu spet pridem k vam in se bova tudi glede tega zmenila.«

»Tudi —?«

»Ta stadij je v zvezi namreč z mojim namenom, da kupim vaše podjetje.«

»Oprostite Sir, vsiljivi pa niste«, se je porogal Mr. Kingbay.

»To ni moja navada,« je debeluh hladno odvrnil in se poslovil tako samozvestno, da je Mr. Kingbay začutil nekak nemir.

Nekaj pri vsi stvari ni v redu. Seveda so se mu nezaupljive misli oddaljile daleč od cilja in obstale v vili, kjer je stanoval z ženo. To se pravi — ona bolj kot on sam, ki je bil zmeraj tako zaposlen.

Premožen je bil, toda želja, da si služi denar, mu ni dala miru. Moral je delati, sicer se mu je zdelo, da mu manjka gonilno kolo. In kakor se je sicer trudil, da obvlada ljubosumnost, da ne bi mislil na nezvestobo tako vroče ljubljene Mary, mu je vendar postajalo od trenutka do trenutka tesneje.

Komaj je minila ura od neljubega obiska debeluharjevega, se je Mr. Kingbay odločil in — uslužbenci so kar strmeli — že opoldne odšel iz obrata in oddrdal proti svoji vili.

Med potom se je peljal mimo letalskega hangarja in zavil — kakor da ga je vodilo nenadno navdahnjenje — na letališče, predvrel ozko dovozno cesto in ustavil prav pred lopo.

»Francos? Kdo neki bi bil to? Mlad Francos, pa pilot? Prokleti!«

Mislil so se mu zmedle. Skoro bi se bil zadel z vozilom, ki je prihajalo nasproti.

II. Kreditne zadruga.

Kreditnih zadrug so imele banovine: 1. dravska; 9; 2. savska; 10; 3. vrbaska; 7; 4. primorska; 5; 5. drinska; 9; 6. zetska; 12; 7. dunavska; 6; 8. moravska; 10; 9. vardska; 13; uprava mesta Beograda; 3. V tabeli je navedeno pod A-številka banovine, pod B-številka članstva, celokupno in v %, pod C-povprečni znesek posojil na člana, pod Č-povprečni znesek lastnih sredstev zadrug, ki odpade na enega člana. Med lastna sredstva smo šteli vplačane deleže, vloge, vloge stalne štednje in izkazane fonde.

A.	B.	C.	Č.
1.	5.166 = 14,1	1940	1540
2.	4.225 = 11,5	1100	650
3.	1.151 = 3,1	1060	260
4.	1.713 = 4,7	1900	690
5.	15.035 = 41	2000	1350
6.	2.688 = 7,4	1470	360
7.	1.373 = 3,8	1400	440
8.	1.360 = 3,7	1420	500
9.	2.038 = 5,6	1470	390
10.	1.882 = 5,1	1390	550
sk.	36.631 = 100 %	1710	1000

Število članstva in višina povprečnega zneska prodanega blaga nam kaže, da je konzumno zadrugarstvo najbolj ukoreninjeno v prečanskih krajih. Tudi ekonomske razmere posameznih banovin pridejo tu do izraza. V večini tako zvanih pasivnih krajev je povprečni znesek prodanega blaga izdatno višji kakor drugod. V nekaterih krajih smo navezani državni uslužbenci pri nabavi življenjskih potrebščin skoraj izključno na prodajalne. V drugih krajih pa dobi prebivalstvo te predmete po nižjih cenah na živilskem trgu, kamor jih prinesejo okoličani.

V oči pade tudi dejstvo, da so lastna sredstva zadrug večja v banovinah, kjer imajo zadruga večji promet. To je popolnoma naraven pojav. Pri večjem prometu je režijska manjša, na razpolago ostanejo tedaj sorazmerno večji zneski za dotacijo fondov. Vobče moramo pa reči, da imajo nabavljalne zadruga še široko polje za nadaljnji razmah. Dokler ne bo prešlinila vseh naših tovarišev stanovska za-

»Halol Mr. Kingbay,« ga je zamaščen glas zbudil iz čarstva ljubosumne megle v resničnost.

Mr. Leverson se je potihem smehljaj sam vase in zavil mimo njega. »Well, torej ste le poslušali moj nasvet, Mr. Kingbay, in ste pustili kupčijo, naj gre kakor hoče? Vaša gospa se bo veselila, če ji boste za družbo. Tam v hangarju je in se pripravlja na pilotsko skušnjo. Sami vidite, da bo boljše za vas, če prodaste podjetje. Mi ga prepustite za milijon dolarjev?«

Mr. Kinobay je krčevito razmišljal. Njegova žena...? Pilot...? Njegova Mary, pa pilotska skušnja — in ne da bi ga bila kaj vprašala? Kakšen skriven namen ima vendar.

Naj jo tam preseneti? Ne! Njen značaj ne bi bil prenesel nezaupanja. Moglo bi se zgoditi, da bi se čutila razžaljeno, to bi bilo pa isto kot ločitev.

Neopazno jo je moral nadzirati. Čisto neopazno, sicer bo konec z njegovo življensko srečo. Nadzirati jo pa more le, če se posreči, da prodaja podjetje...

S silo se je zarežal, velel šoferju, naj ga takoj odpelje nazaj v pisarno in mirno in z očitnim hladom zamahnil debeluhu, ki ga je napeto opazoval, v slovo.

Uro kasneje je bil debeluh že spet v njegovi pisarni in dogovorila sta se za prodajo veletrgovine. Kupec je izročil Mr. Kingbayu ček za milijon dolarjev, plačljiv pri banki, ki je imela v petem nadstropju Purse-Buildinga svoj poslovalnico. Mr. Kingbay je predstavil torej novega lastnika, Mr. Leversona, osuplim uslužbencem podjetja, vtaknil ček v žep in odhitel v banko, da se prepriča o njegovi vrednosti.

vest v toliko, da se strnejo v skupno gospodarsko vrsto, dotlej ni misliti na to, da bi si pridobili državni uslužbenčji toliko vpliva, da bi si mogli izboljšati svoj položaj. Deljeni in cepljeni bomo vedno igrača v rokah drugih.

Kreditno zadrugarstvo kaže po številu zadrug največji razmah v južnih krajih. Po številu članstva prednjačita pa drinska in dravska banovina. Po višini povprečnega zneska posojil kakor tudi po lastnem opazovanju bi sklepali, da se tovariši v nekaj krajih že poslužujejo kreditnih zadrug za gradnjo, odnosno dovršitev lastnih hiš.

Uniforme avstrijskega uradništva

Ob koncu minulega decembra je avstrijska vlada izdala naredbo o nošenju uniform za avstrijsko zvezno uradništvo. Po ti naredbi je dovoljeno vsem moškim uradnikom, da nosijo predpisano službeno uniformo. Nošnja uniform je torej pravica avstrijskih uradnikov, ni pa dolžnost, vsaj ne v splošnem. Prav tako tudi uradnice za enkrat še nimajo pravice do nošnje uniform.

Uniforma se sme nositi v službi ob svečanih prilikah, pri predstavitvah, raznih uradnih poslovanjih in sploh v uradu, če to ni izrečno prepovedano. Tudi izven službe smejo uradniki nositi uniforme, seveda če je po kraju, smotru in času ugled uradnika zadostno zavarovan. Ne sme se pa nositi uniforma na političnih in društvenih zborovanjih in drugih manifestacijah, prav tako ne med udeleževanjem na gospodarskem polju in v splošnem, kadar se nošnja izrečno prepove. Za svečane društvene prireditve more oblastvo izjemoma dovoliti nošnjo.

V inozemstvu smejo avstrijski uradniki nositi uniformo le s posebnim dovoljenjem nadrejenega oblastva. Na splošno mora biti uniforma stalno v predpisnem, dostojnem stanju. Nošnja izven službe more oblastvo posameznim uradnikom začasno ali stalno prepovedati, če je bil uradnik disciplinsko kaznovan.

Avstrijski uradniki, kadar so v službeni uniformi, se pozdravljajo med seboj na vojaški način. Pri tem mora podrejeni ali po činu nižji uradnik pr-

Višina lastnih sredstev je znak zaupanja, ki ga uživajo zadruga pri vlagateljih. Glavni vir lastnih sredstev so dosedaj pač le vloge in vloge stalne štednje. Pri kratkem obstoju večine naših kreditnih zadrug si pač še niso mogle ustvariti izdatnejših fondov. Izjemo vidimo le pri zadrugah, ki so starejšega datuma in so se v zadnjem času pretvorile v uradniške kreditne zadruga.

Oblike kemično čisti, barva, plislira in lika tovarna J O S. R E I C H.

Zborovanje zemljiškoknjižnih uradnikov

Ljubljanska sekcija Združenja zemljiškoknjižnih uradnikov kraljevine Jugoslavije je imela svojo redno letno skupščino v nedeljo, dne 6. maja t. l. v Laškem. Sejna dvorana Sokolskega doma, kjer se je skupščina vršila, je bila polno zasedena. Z zanimanjem so sledili člani našega agilnega društva zemljiškoknjižnih uradnikov izvajanjem društvenih funkcijonarjev o delovanju sekcije v minilem letu. Po pozdrav-

nem nagovoru je podal tovariš predsednik Joško Zihler izčrpano sliko o položaju zemljiškoknjižnega uradništva, o uspehih in neuspehih predlogov upravnega odbora in sploh o stvarih, ki globoko posegajo v življenske interese našega državnega uslužbenstva sploh. V svojem nadaljnjem poročilu se je predsednik dotaknil tudi uredbe o reduciranju draginjskih doklad in plač svojcem državnih uslužbencev. Tudi

je onstran v svoje — to se pravi v podjetje, katero je prodal Mr. Leversonu.

Mr. Leverson mu mora izplačati kupnino v gotovini, sicer ga vrže iz trgovine in proglasi prodajo za neveljavno. Tedaj se je zgrnil nad njim val novega presenečenja, da je kar izgubil razsodnost. Izgubil je pa tudi zavest, in so ga morali spraviti v bolnico.

Kaj ga je vendar tolikaj pretreslo? Mr. Leverson je še tisti dan, ko je bil kupil podjetje, prodal isto točno za borih 350.000 dolarjev nekemu bogatemu Ircu, ki je bil zdaj lastnik.

Ček, katerega je Mr. Leverson izročil Mr. Kingbayu, je bil sicer res pristen, toda ravno tako pristen, kakor je bila banka, kjer naj bi ga bili vnovčili. Bila je nalašč v ta namen ustanovljena, da so si mogli »poceni« kupiti dobro podjetje Mr. Kingbaya.

Mr. Leverson in njegovi zvesti pajdaši so izgubili. Z njimi denar, katerega jim je Irec za Kingbayovo podjetje lepo v gotovini izplačal na roke.

Mr. Kingbay je vložil zoper sedanjega lastnika nekdanjega svojega podjetja tožbo, ki se je vlekla dobra tri leta — v veselje njegovih odvetnikov — in katere je nazadnje le izgubil. Bolezen, pravde — mednje spada tudi ločitvena pravda — so ga spravile na beraško palico. Mogel si je samo čestitati, ko so ga nazadnje v njegovem nekdanjem podjetju nastavili za — vratarja.

Kupčija izgubljena, denar izgubljen, žena izgubljena...

Ne pravijo zaman, da v tretje gre rado.

v tem pogledu je sekcija ukrenila vse potrebne korake na merodajnih mestih, in upati je, da bo kr. vlada ob svojem prvem zasedanju ukinila ali pa vsaj znatno omilila to kruto uredbo, ki je najbolj prizadela nižje državne uslužbence in njihove svojce. — Blagajnik tovariš Janko Gostič je podal blagajniško poročilo, ki izkazuje Din 8850 p 70 čistega premoženja. — S splošnim odobravanjem je bilo sprejeto poročilo nadzorstvenega odbora, ki je v njegovem imenu poročal tovariš Tavzes in je bila soglasno izrečena upravnemu odboru razrešnica.

Z ozirom na ugodno blagajniško stanje je bilo soglasno sklenjeno na predlog predsednika, da se v bodoče izplača iz društvene blagajne v primeru smrti svojcem člana, ki je najmanj 1 leto redno plačeval članke prispevke, znesek Din 1500— na podpori. Dosedanji članski prispevki se s tem ne bodo zvišali in upati je, da pristopijo v sekcijo še oni tovariši, ki so doslej stali ob strani in se iz kakršnihkoli razlogov niso priglasili za člane.

Soglasno so bili nato pri volitvah izvoljeni v upravni odbor sledeči člani: **predsednik** Joško Zihel, **podpredsednik** Kustrin Fran, **tajnik** Medved Joško, **blagajnik** Gostič Janko; **odborniki**: Tumpej Fran, Jager Anton, Weber Minka; **namestnika**: Selko Janko in Jalovec Makso in zastopniki: Kleber Pavel in Karba Jurij za Maribor, Šemrov Ivan in Zupšek Alojzij za Celje, Majnik Ivan in Barbič Ivan za Novo mesto; v nadzorni odbor pa tovariši: Tavzes Mijo, Turk Josip in Istinič Albin ter za namestnika: Vakselj Janko in Vrtačnik Slavka.

Sklenjeno je bilo dalje, da se priredi prihodnji članski sestanek letos v jeseni v Mariboru, prihodnji občni zbor pa v Ljubljani.

Tovariš Voršič Franc je naslovil na vse zbrane tovariše lep nagovor in pozival vse na bratsko solidarnost v skupnem boju, ki ga vrši sekcija za interese vsega članstva.

Z zaključnim govorom je nato predsednik zaključil lep občni zbor in v vselem razpoloženju in zares tovariški družbi se je nato vršil skupni obed.

Le prehitro je minil čas in že so se morali odpeljati na vse strani tovariši od oddaljenih sodišč.

Vestnik.

Opozorilo! Z današnjo številko stopamo v tretje četrtletje 1934. Vsem cenj. gg. naročnikom smo priložili položnice in jih vljudno prosimo, da obnove ž njimi naročnino za naprej. Položnico dobi vsak; kdor ima naročnino že plačano, naj to pridržali ali pa da tovarišu, ki ni naš naročnik in ga pridobi, da list naroči. Vsem onim gg. naročnikom izven Ljubljane, ki so z naročnino v zamudi, smo označili poleg naslova današnje številke svoto, ki je na naročnini računano do 30. junija t. l. še na dolgu. Vse prizadete najvljudneje prosimo, da nam te zaostanke čim prej nakažejo, če le mogoče v celoti ali pa vsaj polovico, ostanek pa drugi mesec. — Uprava.

Ljubljana — II. drag. razred? Kar naenkrat so se pričele med ljubljanskimi drž. nameščenci in upokojenci širiti tatarske vesti, da bo v kratkem tudi Ljubljana pomaknjena v II. draginjski razred doklad. V I. razredu naj bi po teh vesteh ostala samo še Beograd in Split. K sreči so objavili začetek tega tedna listi, da so vse te govorice gole izmišljotine in da na njih ni prav nič resnice. To sta potrdila tudi ministri gg. dr. Kramer in Pucelj. — Ljubljanski aktivni in upokojeni drž. uslužbenci so se prav pošteno oddehnili ob tem demantiju. Razširjevalci takih netočnih, a vznemirljivih govoric zaslužijo strogo kaznen. Saj je že resnična vsakdanost dovolj žalostna.

Predlaganje prijav za drag. doklade. Pravkar smo izvedeli, da je fin. ministrstvo na ponovne predloge in prošnje odločilo, da bo v bodoče drž. upokojencem treba predlagati prijave za draginjske doklade samo enkrat na leto (in ne več, kot doslej, po dvakrat). Vlagale se bodo prijave vsako leto v prvi polovici oktobra. Tudi letos bodo morali vsi upokojenci vložiti prijave od 1. do 10. oktobra. — S to odredbo je upokojencem zelo ustreženo in jim je predlaganje prijav močno olajšano. Vsekakor lep in razveseljav uspeh!

Posnemanja vredno. Ljubljanska sekcija »Jugoslovanskega profsorskega društva« je poklonila znesek 10.000 Din kot

temeljni kamen za gradnjo poslopja nove univerzitetne knjižnice v Ljubljani. S tem velikodušnim naklonilom je društvo pokazalo, da se zaveda silne važnosti te znanstvene ustanove za slovensko kulturo. Naj bi naši vrli, profesorji našli mnogo posnemalcev!

Jubilej zaslužnega vzgojitelja. Dne 14. junija je obhajal petdesetletnico rojstva ravnatelj meščanske šole na Viču pri Ljubljani, g. Anton Fakin. Po rodu iz Škrbine na Primorskem, je služboval po raznih krajih, od l. 1920 pa kot nastavnik na meščanski šoli v Ribnici na Dolenjskem, nato v Ljubljani, od ustanovitve meščanske šole na Viču jo pa vodi kot ravnatelj. — G. Fakin se pa ni odlikoval samo kot vzgojitelj, temveč je tudi vnet in zaslužen stanovski organizator. Kot zastopnik meščanskošolskega učiteljstva je bil dalje časa odbornik »Zveze drž. nameščencev in upokojencev.« K 50 letnici mu prav iskreno čestitamo v imenu vseh slovenskih držav. uslužbencev.

Učiteljsko zborovanje. Letošnja redna banovinska skupščina Jugoslov. učiteljskega združenja, sekcije za dravsko banovino, se vrši dne 7. in 8. julija v Delavski zbornici v Ljubljani.

Zborovanje Zveze nabavlj. zadrug. Izčrpano poročilo o tem zborovanju, ki se je vršilo o Binkoštih v Sarajevu, smo morali zaradi pomanjkanja prostora odložiti do prihodnje številke in prosimo, naj nam naši bralci-zadružniki to oprostite.

Režijska vožnja železničarjev. O novem pravilniku o voznih olajšavah, s katerim je prometno ministrstvo ukinilo železniškim uslužbencem pravico do neomejene vožnje po režijski ceni, in nanovo uredilo zanje vprašanje ugodnostne vožnje, bomo prihodnjič več poročali. Ukinitve teh ugodnosti je hudo zadela vse železniško osebje in njih svojce.

Začeti kilometer pri službenih potovanjih. Prometno ministrstvo je izdalo za uslužbence svojega področja pojasnilo, da se vsaki začetni kilometer ob službenih potovanjih po pravilniku o postranskih prejemkih uslužbencev drž. prometnih ustanov računa kot cel. Na vprašanje kako je postopati, kadar gre za potovanje, izvršeno

v več presledkih, — da li se za vsako poddino razdaljo, upoštevano v istem potnem računu, začetni kilometer računa kot cel — je bilo izdano naknadno uradno pojasnilo, da se v takih primerih najprej seštejejo vse razdalje in se samo pri končnem številku razdalj računa začetni kilometer kot cel.

Iz organizacij.

Občevanje železniške organizacije z ministrstvom. Prometno ministrstvo je izdalo na predstavko glavnega odbora UJNZB odločbo, s katero se je uredilo občevanje navedene organizacije z ministrstvom. Po ti odločbi se morajo oblastni odbori Združenja jugoslov. narodnih železničarjev in brodarjev s svojimi vlogami v osebnih zadevah obračati na oblastne železniške direkcije, osrednji odbor organizacije pa na generalno direkcijo drž. železnic. Pomorci se v istih zadevah obračajo na direkcijo pomorskega prometa v Splitu oz. na direkcijo rečne plovbe, osrednja uprava pa na prometno ministrstvo. V splošnih načelnih vprašanjih se pa sme na prometno ministrstvo obračati samo osrednja uprava združenja.

Nove knjige.

»Zdravje«. Vsebina 4. številke za april: Milan Vrtačnik: Brez službe. K: Kriza in zdravstvena obnova. L. Hočevar - Meglič: Nega bolnika. Dr. Karel Petrič: Življenska moč naroda. Dr. Korbar Avgust: Vojni plini. Dr. Fr. Göstl: Ravnanje z umobolnimi. Glasnik higijenskih ustanov v drav. banovini: Poroča dr. Karel Petrič. Drobline. — Vsebina 5. številke za maj: Milan Vrtačnik: Klančarjeva rodbina. Dr. V. Kocijančič: Malenkosti. Prehranitvena vprašanja za staro in mlado. Dr. Karel Petrič: Življenska moč naroda. Kopanje se je pričelo. Dr. Korbar Avgust: Vojni plini. Glasnik higijenskih ustanov v dravski banovini: poročila dr. Karel Petrič. Drobline. — Urednik dr. Ivo Pirc. — Uprava lista »Zdravje«: Ljubljana, Pred škofijo 1. Letna naročnina 30— Din. Prav zanimivi, edini slovenski zdravstveni mesečnik prav toplo priporočamo.

KNJIGARNA

Ljubljana

Frančiškanska 6

Telefon št. 3397

Račun poštne hranilnice št. 10.781

Maribor

Tyrševa ulica 44

Telefon št. 2628

Učiteljske tiskarne

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šolskih zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz inozemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd. Velika izbira pisemskega papirja, razglednic in slik. Cene solidne! Postrežba točna! Zahtevajte cenik!

DEŽNIKE

NOGAVICE

VSE IZ LASTNE TOVARNE

v priznano solidni in elegantni izdelavi
oddajamo po tovarniških cenah
V NAŠIH PRODAJALNAH V LJUBLJANI

PREŠERNOVA ULICA 20
PRED ŠKOFIJO ŠTEV. 19

prva jugoslovanska tovarna dežnikov in nogavic

JOSIP VIDMAR

Manufakturna trgovina

ABIJANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapestri itd.) — Puh perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gospodom uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Varno naložite svoj denar v

VZAJEMNI POSOJILNICI

registrovani zadrugi z omejeno zavezo

V LJUBLJANI • MIKLOŠIČEVA CESTA ŠT. 7

poleg Grand hotela Union v lastni palači

Obreštuje najugodnejše

Telefonska številka 2412 Štev. poštne hran. 11.165

Priporočamo Vam najboljše živalne stroje in kolesa

Adler, Gritzner
Švicarski ple-
tilni stroji **Dubied**

Brezplačen ponk v vazeju

Večletno jamstvo

edino le pri tvrdki

Jos. Petelinc, Ljubljana
Tel. št. 2913. za vodo.

ŠIRITE

„NAŠ GLAS“!

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin, Ljubljana

Vodnikov trg št. 5.

R. Z. Z. O. Z.

Telefon št. 2421.

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže specerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga pri Zadrugi državnih železničarjev in pri tvrdki Teokarovič.

Širite z adružno misel med svojimi tovariši!